

Še imamo srce?

Izbor likovnih in literarnih del natečaja

NASILJE

Kjer je nasilje, ni veselja
in otroškega smeha,
ne veselja življenja,
samo žalost in trpljenje.

Vsak lahko te žali,
a težje objame,
vsak lahko te osramoti,
a težje stoji ob strani.

Vsi dihamo isti zrak
in vsak je lahko junak.
Zato bodi junak
in ostani veseljak.

Naj te pretepi ne ustavijo
in te ne ranijo.
Z dobrim delom in veseljem
nasilje bo odšlo za vselej.

Zala Mivšek, 4. razred
OŠ Rovte

ŠE IMAMO SRCE?

Kot strela z jasnega nad mano prileti
obлак mladostnih vseh težav in še skrbi.
Preplavi jeza, žalost me strašno, močno,
strah je večji in ne vem, kako bo šlo.

A majhen delček v meni je kot upanje,
ki nikoli ne potone in ne umre.
Kar leži mi v glavi, vse zaupam mami,
mirno je srce, kot obliž na rani.

V sebi čutim to toplino in bližino,
ki počasi spravita me v voljo fino.
Spet postavim se na svoje trdne noge,
od veselja poskakujem kakor žoge.

Ana Kržišnik, 4. razred
OŠ Tabor Logatec

Če imaš srce

Slovenec mori Slovenca brata.
Je to prav?
Nasilje prihaja
iz mnogih držav,
nasilje obupno je, grozno,
rešili probleme smo
čisto prepozno.

Ampak če imaš srce, veš,
da po svetu ljudje druge moré.
Veš, da se to ne sme,
veš, da je grdo,
da nekateri druge moré.

Pa ne samo to, tudi zmerjanje,
uničevanje in pretep je zlo.
Če pa imaš srce,
naj vlada prijaznost
pa tudi prikladnost.

Če imaš srce, veš, da moraš
pomagati ostalim,
velikim in malim,
da bodo vsi prijazni in dobri
in bodo dobili srce.

Mija Jureš, 4. razred
OŠ Tabor Logatec

Ko bi le mogli

Roke bi morale objeti
in bolečino odvzeti.
Roke zdaj odrivajo stran
in bolečino kličejo nazaj.

Telo bi moralo ljubezen ujeti
in bolečino sprejeti.
Telo zdaj sovraštvo lovi
in ljubezen stran podi.

Srce bi moralo ljubiti
in prijateljstvo gojiti.
Srce je zdaj kot kamen
in prijatelj je lažen.

Svet je poln besnih ljudi,
namesto ljubezni sovraštvo cveti.
A upanje vseeno ostaja,
da iz gorja se ljubezen poraja.

Vita Vencelj, 7. razred
OŠ Rovte

Izak Kunc, 2. razred
OŠ Rovte

Lia Kuštrin, 3. razred
OŠ 8 talcev Logatec

Prekrite rane

Včasih občutek je, kot da sem nema,
govoriti ne morem, čeprav znam.
Samo ne vem, kako in kaj.

Vsi govorijo, lahko je povedati,
a kaj ko ne vejo, kako se počutim,
bolečina in strah brez konca.
Vprašanja zakaj, zakaj jaz in ne druga.

Občutek umazan, kot da narejena sem iz blata,
občutek, da greh je, čeprav nisem kriva.
In pravijo, da čas celi rane,
a moje so sveže, čisto brez kraste.

Zato pokonci se nosim z nasmehom brez solz,
da le ne bi poznali moje zgodovine,
ki čas ima še, da izgine.

Nika Skvarča, 9. razred
OŠ 8 talcev Logatec

Zakaj jaz?

Ne vidim, ne slišim glasov več poznanih,
zapiram se vase, neba ne poznam,
misli drvijo po mojih možganih,
postal sem zdaj žrtev, le sebe imam.

Strah, tesnoba, krivda in sram,
vse to me obdaja, me žalosti,
nasilje je krivo, je tukaj in tam,
kot temen oblak, ki mi vedno sledi.

Včasih dovolj so že grenke besede,
včasih potreben je hujši udarec,
ne vidim izhoda iz te krute nesreče,
zakaj ravno jaz postal sem izbranec.

Mogoče pa enkrat najdem nekoga,
nekoga, ki prosil bi ga za pomoč,
odprto srce bo prišlo iz brloga,
svobodnemu jutru sledila bo noč.

Vita Nagode, 9. razred
OŠ 8 talcev Logatec

Alja Mavec, 3. razred
OŠ 8 talcev Logatec